

Въ четвъртъкъ на г.: Недѣла,  
отъ Матѣа зачало 37.

**Р**ече Господь на свои-ты ученицы: Когато вы гонятъ въ томъ градѣ, бѣгайте въ другіа. Защото истина ви казвамъ: нѣма да свършите градове-ты Израилевы, догдѣ доде сынъ человеческій. Не е ученикъ по-горѣ отъ учителя си, нито слѣга по-горѣ отъ господара си. Стига на ученика да бѣде като учителя си, и слѣга-та като господара си: ако стѣпанина на кѣща-та нарѣкоха вѣлзевѣлъ;\*) колко повече домашни-ты неговы? И тѣи некойте са отъ тѣхъ: защото нѣма нищо покрито, което да са не открие, и тайно, което да са неѣзнае. Това, щото ви говоря въ тѣмнина-та, кажете го на видѣло; и щото чѣете на ѱхо, проповѣдайте отгорѣ на покрыва. И не са бойте отъ оныхъ, които убиватъ тѣло-то, а дѣша-та не могатъ да убіятъ: но да са бонте отъ оногова, който може и дѣша и тѣло да погѣби въ пакъла. Не продаватъ ли са двѣ птиче-та за единъ ассарій? и ни едно отъ тѣхъ нѣма да падне на зема-та безъ вола-та на Отца вашъ. А камъ и косми-ти на главы-ты ви сѣ изброени. Не койте са прочее, вые стѣ по-добри отъ много птичета.

Въ петъкъ на г.: Недѣла, Отъ Матѣа зач. 38

**К**аза Господь на ученицы-ты си: Всякой който ма исповѣда прѣдъ челове-цы-ты, ще исповѣдамъ

и азъ него прѣдъ Отца моего, който е на небеса-та. А който са отрече отъ мене прѣдъ челове-цы-ты, ще са отрече отъ него и азъ прѣдъ Отца моего, който е на небеса-та. Не скайте, че азъ додохъ да тѣрж миръ на зема-та: не додохъ да тѣрж миръ, но мечъ. Защото додохъ да разлажа человека на връхъ баща мѣ, и дѣцера на връхъ майка ѣ, и снаха на връхъ свекрва ѣ. И неприатели на человека ще бѣдѣтъ домашни-ти мѣ. И когато свърши Исусъ заповѣданіа-та си камъ дванадесать-тѣ си ученицы, замина отъ тамъ, да подчака и да проповѣдѣва по градове-ты имъ.

Въ сѣбвотъ на г.: Недѣла,  
отъ Матѣа зачало 24.

**К**аза Господь: Всякой, който слѣша тыа мои слова, и ги прави, ще го уподоба на человекъ раздменъ, който сѣградилъ кѣща-та си на камъкъ: И валѣ дѣждѣ-тъ, и придохъ рѣки-ты, и повѣаха вѣтрово-ти, и нападнѣха на тѣзи кѣща, и не падна: защото вѣше основана на камъкъ. И Всякой, който слѣша тыа мои слова, и не ги прави, ще са уподоби на человекъ вездменъ, който сѣградилъ кѣща-та си на пѣсѣкъ: И валѣ дѣждѣ-тъ, и придохъ рѣки-ты, и повѣаха вѣтрово-ти, и нападнѣха на тѣзи кѣща, и падна; и паденіето нейно быде голѣмо. И когато свърши Исусъ тыа дѣлмы, чѣдаше са народъ-тъ на ученіе-то мѣ: Защото ги учаше като

единъ,

\*) князь вѣсковскій.